

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นตัวกำหนดเป้าหมาย และทิศทางในการพัฒนาประเทศ คือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ที่มุ่งพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ผลของการพัฒนาจึงทำให้ดูเหมือนว่าเป็น การ ตกต่ำและขยายช่องว่างทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ระหว่างเขตเมืองกับชนบทมากยิ่งขึ้น จำเป็นที่รัฐจะต้องลดปัญหาช่องว่างอย่างเร่งด่วน (สำนักคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ. 2535 : 7)

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา มีการนำทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และความ ได้เปรียบด้านแรงงานราคาถูกของ ประเทศ มาใช้สนับสนุนการพัฒนาและขยายฐานการผลิต โดยเริ่มจากการกระจายการผลิต ภาคเกษตรสู่พืชหลักมากขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้า ทำให้มีการผลิตเพื่อส่งออกและอุตสาหกรรมที่ใช้ทุนและเทคโนโลยีสูงขึ้น ทำให้ระบบเศรษฐกิจมีการ ขยายตัวในอัตราสูง โดยการเติบโตดังกล่าวนอกจากจะทำให้ทรัพยากรธรรมชาติลดลงไปแล้ว ยังต้องพึ่งพาเทคโนโลยี ทุนและตลาดจากต่างประเทศด้วย ขณะที่การพัฒนาคุณภาพคน การเสริมสร้างฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การฟื้นฟูดูแลทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลงยังเป็นไปได้ช้า ส่งผลให้ประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมของ ประเทศไม่เพิ่มขึ้น ชีวความสามารถในการแข่งขันของประเทศลดน้อยถอยลง ตลอดจนมี ปัญหาความขัดแย้งในสังคมจากการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2543 : 6)

ตลอดระยะเวลา 10 ปีนับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้ ปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนาใหม่ ยึดการพัฒนาแบบองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลาง ต่อมาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ได้นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทาง การพัฒนาและบริหารประเทศ โดยปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการ เชื่อมโยงกันทุกมิติเป็นองค์รวม พร้อมทั้งให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนและ ทุกภาคส่วนของสังคมในทุกขั้นตอนการพัฒนา โดยวางแนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลง

เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ แต่กระบวนการแปลงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และ 9 ไปสู่การปฏิบัติภายใต้กระบวนการทศวรรษใหม่นั้น ยังไม่เกิดผลเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร สาเหตุอันเนื่องมาจากในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ได้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจทำให้ต้องเร่งฟื้นฟูแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจและลดผลกระทบที่มีต่อคนและสังคม ส่งผลให้การดำเนินยุทธศาสตร์สำคัญ กระทำได้ไม่เต็มที่ อีกทั้งแนวคิดที่ยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ยังเป็นเรื่องใหม่ที่หน่วยงานส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจ จึงทำให้ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะการพัฒนาโดยทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น การที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวแต่ละประเทศต่างก็มีนโยบายและกลวิธีแตกต่างกันไปตามแนวคิดและสภาพแวดล้อมของประเทศนั้น ๆ แม้แต่ในประเทศเดียวกันแนวนโยบายและกลวิธีในการพัฒนาก็ผันแปรไปตามแนวคิดของผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนา ในขณะนั้น อย่างไรก็ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ก็ยังคงยึดกระบวนการพัฒนาใหม่ดังกล่าว และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมในการดำเนินการ ในทุกขั้นตอนของแผน ตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมวางแผน และร่วมดำเนินการพัฒนาตามบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละภาคส่วน อันเป็นการระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและนอกภาครัฐ และผนึกพลังสังคมจากทุกภาคส่วนให้เป็นเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมตลอดทั้งร่วมติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจในหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และการประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้กับภาคีทุกภาคส่วนในทุกระดับควบคู่ไปกับการจัดกลไกและกระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลงให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ด้วยการจัดทำและใช้แผนระดับต่างๆ เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนและปรับระบบการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณ รวมทั้งปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบให้เอื้อพัฒนาสร้างองค์ความรู้ เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนให้สัมฤทธิ์ผล และให้มีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550 : 137-138)

การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนา
ระดับต่าง ๆ ได้แก่แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผน
กระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอ ซึ่ง
การกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น และประชาคมจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2546 : 11
- 12)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องเร่งกำหนดจุดมุ่งหมายหรือทิศทางในการพัฒนา
ของตนเองให้ชัดเจน มีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับ
จุดมุ่งหมายในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ “การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น” จึงเป็นเครื่องมือสำคัญ
อย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการวิเคราะห์
สภาพปัญหา ความต้องการของท้องถิ่น โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นทุกระดับได้มีส่วนร่วม
ในการวางแผนพัฒนา เพราะทุกคนในท้องถิ่นล้วนได้รับผลกระทบจากการวางแผนทั้งทางตรง
และทางอ้อม การให้ประชาชนมีส่วนร่วมจะได้ข้อมูลมากขึ้น เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
ซึ่งการวางแผนพัฒนาที่สมบูรณ์ เมื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ประชาชนในท้องถิ่นจะมีความผูกพัน
กับแผนพัฒนานั้น มีความเข้าใจและยอมรับแผนพัฒนาด้วยเช่นกัน ซึ่งจะทำให้แผนพัฒนา
ดำเนินการจนแล้วเสร็จ (สำนักบริหารส่วนท้องถิ่น. 2541 : 17)

เพื่อให้การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระบบ กระทรวง
มหาดไทยจึงได้กำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ซึ่งได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมี
แผนพัฒนาขององค์กรตนเองโดย แผนพัฒนา หมายถึงถึงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
และแผนพัฒนาสามปี ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และแก้ไขปัญหาของประชาชน
ในท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2546 : 75)

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรท้องถิ่น
พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 บัญญัติให้เทศบาล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
รูปแบบอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งในการวางแผน
พัฒนานั้น ประกอบไปด้วย แผนระยะสั้น และแผนระยะยาว ซึ่งแผนระยะสั้นและระยะยาว
ต่างเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน
การคลัง และการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลแกดำเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยกฐานะโดยพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจและหน้าที่ในการตัดสินใจ ในการบริหารงานเทศบาล ตราเทศบัญญัติ และอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งงานนโยบายและแผนของเทศบาลตำบลแกดำมีหน้าที่จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลแกดำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น และมีเป้าหมายหลักคือเป็นเทศบาลนำอยู่พัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณธรรม ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เทศบาลตำบลแกดำ มีจำนวน 6 ด้าน คือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม ด้านการเมืองการบริหารจัดการ และด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตามการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำที่ผ่านมา ได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ มาโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาหรือแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลแกดำ โดยได้มีการจัดทำฐานข้อมูลข่าวสารและเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารแต่ยังไม่มีการประเมินความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับยุทธศาสตร์การพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ที่มีเพศระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านและหมู่บ้านที่อาศัย แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับปานกลาง

2. ประชาชนที่มี เพศ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน และหมู่บ้านที่อาศัย ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไปที่มีชื่อในสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลแกดำ จำนวนประชากร 4,300 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม. 2551: 23)

1.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 366 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน่

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ เขตการปกครองของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น, ด้านเศรษฐกิจ, ด้านคุณภาพชีวิต และคุณภาพสังคม, ด้านการเมืองการบริหารจัดการ, และด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย ประกอบด้วย

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น

4.1.1 เพศ

4.1.2 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน

4.1.3 หมู่บ้านที่อาศัย

4.2 ตัวแปรตาม คือความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6 ด้าน จำแนกเป็น

4.2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

4.2.2 ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2.3 ด้านเศรษฐกิจ

4.2.4 ด้านคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม

4.2.5 ด้านการเมืองการบริหารจัดการ

4.2.6 และด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. ขอบเขตด้านเวลาระหว่างเดือนสิงหาคมถึงตุลาคม 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เทศบาล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึงเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ที่ยกฐานะโดยพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

2. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6 ด้าน คือด้านโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น, ด้านเศรษฐกิจ, ด้านคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม, ด้านการเมืองการบริหารจัดการ, และด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

4. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลแกดำ ตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ จำนวน 6 ด้าน คือด้านโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น, ด้านเศรษฐกิจ, ด้านคุณภาพชีวิต

และคุณภาพสังคม, ด้านการเมืองการบริหารจัดการ, และด้านการบริหารจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับ
ปีงบประมาณแต่ละปี ของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6
ด้าน ได้แก่

5.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลแกดำดังนี้
การซ่อมแซมถนนให้ใช้การได้ดี, จัดให้มีไฟฟ้า ตามท้องถนนอย่างทั่วถึง, จัดบริการประปา
อย่างเพียงพอ, จัดให้มีการขุดลอก หนองน้ำธรรมชาติ, ก่อสร้างรางระบายน้ำ

5.2 ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง
การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลแกดำดังนี้ การสนับสนุนโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ, ส่งเสริม
งานประเพณีศิลปวัฒนธรรม, ส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์, ส่งเสริม
กิจกรรมทางด้านศาสนาในวันสำคัญๆ และส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม

5.3 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลแกดำดังนี้ ส่งเสริม
อาชีพให้แก่ประชาชน, ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชเศรษฐกิจ, ส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงสัตว์
เศรษฐกิจ, จัดอบรมอาชีพให้กับประชาชน และได้จัดให้มีตลาดแหล่งซื้อขายสินค้าชุมชน

5.4 ด้านคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม หมายถึง การปฏิบัติงานของเทศบาล
ตำบลแกดำดังนี้ จัดให้มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อ, จัดบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรค, จัดให้
มีศูนย์รับแจ้ง และประสานขอความช่วยเหลือของผู้ประสบสาธารณภัย, สนับสนุนด้านการ
กีฬา, ให้การดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชราและผู้ด้อยโอกาส

5.5 ด้านการเมืองการบริหารจัดการ หมายถึง การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบล
แกดำดังนี้ ให้โอกาสประชาชนเสนอโครงการเพื่อนำมาจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคำบล
แกดำ, ส่งเสริมให้เกิดเวทีชาวบ้าน, จัดให้มีการประชาคม, ให้ความรู้เรื่องต่างๆ ผ่านหอกระจาย
ข่าว, ได้จัดให้ประชาชนศึกษาดูงานนอกสถานที่

5.6 ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง
การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลแกดำดังนี้ มีการรณรงค์ให้ประชาชนอนุรักษ์ป่าไม้และ

ทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น, รณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกต้นไม้, มีการเก็บขยะ
มูลฝอย, ดูแลรักษาต้นไม้

6. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน หมายถึง ระยะเวลาที่ประชาชนอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
ในเขตเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม แยกเป็น 1-10 ปี, 11-20 ปี, 21 ปี
ขึ้นไป

7. หมู่บ้านที่อาศัย หมายถึง หมู่บ้านที่จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่
พ.ศ. 2457 ในเขตการปกครองของเทศบาลตำบลแกดำ ซึ่งประกอบด้วย 10 หมู่บ้านคือ หมู่ที่ 1
บ้านแกดำ, หมู่ที่ 2 บ้านหนองไข่น้ำ, หมู่ที่ 3 บ้านขามหวาน, หมู่ที่ 4 บ้านหัวขัว, หมู่ที่ 5
บ้านโนนสีดา, หมู่ที่ 6 บ้านโพธิ์ศรี, หมู่ที่ 7 บ้านหมากดำ, หมู่ที่ 13 บ้านบอน, หมู่ที่ 15
บ้านแกดำกลาง, และหมู่ที่ 16 บ้านหนองโพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนเทศที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อมูลทางวิชาการและอาจนำไปเป็นข้อมูล
ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแกดำ
อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY